

си - те И пој - те Му слож - но сви, Прем - да с'

ве - ра ов - де ку - ша, Не кло - ни - те ду - хом ви.

2. На небеси свагда поју, Бог их учи песми тој,
И нас овде Он на земљи Учи појат' славопој.
Он је нама срце дао, Да љубимо Њега ми;
Он је нама и глас дао, Да хвалимо Њега сви.
3. Што о врбе харфе своје Обесише они там' (Псал. 137.)
Презревши у тузи својој Прослављати Сион сам;
Ми нећемо тако чинит' Избегнувши Вавилон
И његово ропство тешко, - Слободан је наш Сион.

215. ПОЈАЊЕ

(На глас број 207.)

1. Пр - во - све - ште - ник бла - ги, Моћ'

Ду - ха на - ма дај Ти, На мо - ли - тву к' Те -

би! Де - ти - ња ср - ца сви - ма Дај

бра - ћи и се - стра - ма, И Тво - је

јас - не све - тло - сти!

2. Дај уво, што Те слуша, Дај око, које гледа
Там' ка престолу Твом; И усне свештеничке, -
Нек ноге наше ходе, По Твојој вољи тим путем.

3. Руке нек с' дижу наше К' Теб', пријатељу душе,
Тело нек буде храм; Нек дух у нам' оживи.
Ког' нико не разуми, Осим кој' га осећа сам.

4. Ти Сине Вишњег' Бога, Духа и огња Твога
Сад излиј на све нас. У нашим молитвама
Помоћи даруј нама, Дигни нам руке наше сам!

216. ДЕЧИЈЕ ПОЈАЊЕ

(На глас бр. 142. 163. и 169.)

1. К'о де - ца о - ко све - тло - сти

Ску - пи - смо с' ов - де ми, Реч смо Ти,

Спа - се, жељ - ни чут', Ко - ју нам збо - риш Ти.